

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. októbra 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vrátanie daní vybratých členským štátom v rozpore s právom Únie“

Vo veci C-331/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunalul Sibiu (Rumunsko) z 30. mája 2013 a doručený Súdnemu dvoru 18. júna 2013, ktorý súvisí s konaním:

Ilie Nicolae Nicula

proti

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu,

Administrația Fondului pentru Mediu,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr M. Ilešič (spravodajca), L. Bay Larsen, A. Ó Caoimh, C. Vajda a S. Rodin, sudcovia A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund a J. L. da Cruz Vilaça,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. marca 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— I. N. Nicula, v zastúpení: D. Târșia, avocat,

— rumunská vláda, v zastúpení: R. Radu, V. Angelescu a A.-L. Crișan, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: R. Lyal a G.-D. Bălan, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. mája 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: rumunčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 6 ZEÚ a 110 ZFEÚ, článkov 17, 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, ako aj zásad právnej istoty a zákazu *reformatio in peius*.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Niculom na jednej strane a Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu (správa verejných financií v Sibiu) a Administrația Fondului pentru Mediu (správa fondov pre životné prostredie) na druhej strane z dôvodu zamietnutia žiadosti pána Niculu o vrátenie dane za znečistenie životného prostredia motorovými vozidlami (ďalej len „daň za znečistenie životného prostredia“) vybranej v rozpore s právom Únie zo strany týchto orgánov.

Právny rámec

- 3 Mimoriadne nariadenie vlády č. 50/2008 zavádzajúce daň za znečistenie životného prostredia motorovými vozidlami (Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule) z 21. apríla 2008 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 327 z 25. apríla 2008, ďalej len „MNV č. 50/2008“), ktoré nadobudlo účinnosť 1. júla 2008, zaviedlo daň za znečistenie životného prostredia pre vozidlá kategórií M1 až M3 a N1 až N3. K vzniku povinnosti zaplatiť túto daň došlo konkrétne pri prvom prihlásení motorového vozidla do evidencie v Rumunsku.
- 4 MNV č. 50/2008 bolo viackrát novelizované predtým, ako bolo zrušené zákonom č. 9/2012 o dani za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel (*Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule*) zo 6. januára 2012 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 17 z 10. januára 2012, ďalej len „zákon č. 9/2012“), ktorý nadobudol účinnosť 13. januára 2012.
- 5 Podľa článku 4 zákona č. 9/2012 povinnosť zaplatiť daň za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel vzniká nielen pri prvom prihlásení motorového vozidla do evidencie v Rumunsku, ale za určitých podmienok aj pri prvom zápise vlastníckeho práva k ojazdenému motorovému vozidlu do evidencie v Rumunsku.
- 6 Mimoriadne nariadenie vlády č. 1/2012 o pozastavení uplatňovania niektorých ustanovení zákona č. 9/2012 o dani za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel a o vrátení dane zaplatenej podľa článku 4 ods. 2 tohto zákona (Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. 2 din lege) z 30. januára 2012 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 79 z 31. januára 2012), ktoré nadobudlo účinnosť 31. januára 2012 však do 1. januára 2013 pozastavilo výber dane za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel pri prvom zápise vlastníckeho práva k ojazdenému motorovému vozidlu do evidencie v Rumunsku.
- 7 Mimoriadne nariadenie vlády č. 9/2013 o environmentálnej dani pre motorové vozidlá (Ordonanța de urgență nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule) z 19. februára 2013 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 119 zo 4. marca 2013, ďalej len „MNV č. 9/2013“), ktoré zrušilo zákon č. 9/2012, nadobudlo účinnosť 15. marca 2013.
- 8 Podľa článku 4 MNV č. 9/2013:
„Povinnosť zaplatiť [environmentálnu] daň [pre motorové vozidlá] (ďalej len ‚environmentálna daň‘) vzniká iba raz:
  - a) pri zápise do evidencie vedenej príslušnými orgánmi podľa zákona, pri nadobudnutí vlastníckeho práva k motorovému vozidlu prvým vlastníkom v Rumunsku a pri udelení osvedčenia o prihlásení do evidencie a evidenčného čísla;

- b) v okamihu opätovného uvedenia motorového vozidla do národného vozového parku v prípade, že pri vyňatí tohto vozidla z národného vozového parku sa majiteľovi vrátila zostávajúca časť [environmentálnej dane]...;
  - c) pri zápise vlastníckeho práva k ojazdenému motorovému vozidlu v prípade, že za dané vozidlo sa nezaplatila osobitná daň za automobily a motorové vozidlá, [daň za znečistenie životného prostredia] alebo daň za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel, v súlade s legislatívou platnou v čase prihlásenia do evidencie;
  - d) pri zápise vlastníckeho práva k ojazdenému motorovému vozidlu v prípade motorových vozidiel, vo vzťahu ku ktorým príslušný orgán nariadil vrátenie dane alebo prihlásenie do evidencie bez povinnosti platiť osobitnú daň za automobily a motorové vozidlá, [daň za znečistenie životného prostredia] alebo daň za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel.“
- 9 Článok 12 ods. 1 a 2 MNV č. 9/2013 stanovuje:

„1. V prípade, že osobitná daň za automobily a motorové vozidlá, [daň za znečistenie životného prostredia] alebo daň za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel, ktorá sa už uhradila, je vyššia ako daň vyplývajúca z uplatnenia týchto ustanovení týkajúcich sa environmentálnej dane, vypočítaná v [rumunských leioch (RON)] podľa výmenného kurzu platného v čase prihlásenia vozidla do evidencie alebo registrácie vlastníckeho práva k ojazdenému motorovému vozidlu, suma, ktorá predstavuje uvedený rozdiel, sa môže vrátiť, a to výlučne v prospech osoby, ktorá bola povinná daň zaplatiť, v súlade s postupom stanoveným vykonávacími predpismi na uplatnenie tohto mimoriadneho nariadenia. Výpočet rozdielu, ktorý sa má vrátiť, sa vykoná na základe vzorca podľa tohto mimoriadneho nariadenia, s použitím prvkov zohľadnených v čase prihlásenia vozidla do evidencie alebo v okamihu registrácie vlastníckeho práva k ojazdenému motorovému vozidlu.

2. Suma predstavujúca rozdiel medzi čiastkou, ktorú daňovník zaplatil ako osobitnú daň za automobily a motorové vozidlá, [daň za znečistenie životného prostredia] alebo daň za znečisťujúce emisie z motorových vozidiel, a čiastkou vyplývajúcou z uplatnenia [environmentálnej dane] sa vracia pred uplynutím premlčacej lehoty stanovenej nariadením vlády [č. 92/2003 o daňovom konaní (Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală) z 24. decembra 2003 (*Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 941 z 29. decembra 2003)], uverejnenom v znení neskorších predpisov, v súlade s postupom stanoveným vykonávacími predpismi na uplatnenie tohto mimoriadneho nariadenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 10 Počas roka 2009 pán Nicula, rumunský štátny príslušník, kúpil ojazdené motorové vozidlo, ktoré bolo prvýkrát prihlásené do evidencie motorových vozidiel v Nemecku. Na účely prihlásenia tohto motorového vozidla do evidencie v Rumunsku zaplatil podľa článku 4 MNV č. 50/2008 daň za znečistenie životného prostredia vo výške 5 153 RON.
- 11 Tribunalul Sibiu (Okresný súd Sibiu) vyhovel rozsudkom z 3. mája 2012 žalobe, ktorú pán Nicula podal proti Agenția Fondului pentru Mediu, teda príjemcovi dane za znečistenie životného prostredia, a uložil tomuto správnomu orgánu, aby túto daň vrátil, lebo bola zavedená v rozpore s článkom 110 ZFEÚ v zmysle výkladu Súdneho dvora vo veci Tatu (C-402/09, EU:C:2011:219). Tento súd však zamietol žalobu v rozsahu, v akom smerovala proti Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, ktorá uvedenú daň vybrala.

- 12 Na základe odvolania proti tomuto rozsudku podaného na Curtea de Apel Alba-Iulia (Odvolací súd, Alba Iulia), tento súd 25. januára 2013 uvedený rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby o nej opätovne rozhodol, a to pri zohľadnení skutočnosti, že v rámci tohto druhu sporov týkajúcich sa vrátenia dane vybranej v rozpore s právom Únie nie je „pasívne legitimovaný“ iba príjemca predmetnej dane, ale aj subjekt, ktorý daň vybral.
- 13 Po tom, čo sa vec doručila na Tribunalul Sibiu, aby o nej znova rozhodol, nadobudlo 15. marca 2013 účinnosť MNV č. 9/2013. Tento právny predpis viaže možnosť vrátiť už uhradenú daň za znečistenie životného prostredia na presne určenú podmienku, že zaplatená daň za znečistenie životného prostredia je vyššia ako environmentálna daň, pričom vrátenie dane sa stanovuje taxatívne a obmedzuje sa len na tento prípadný rozdiel.
- 14 V konkrétnom prípade pána Niculu je výška environmentálnej dane zaťažujúcej predmetné motorové vozidlo, vyplývajúca z uplatnenia MNV č. 9/2013, 8 126,44 RON, zatiaľ čo už zaplatená daň za znečistenie životného prostredia bola vo výške 5 153 RON. Podľa Tribunalul Sibiu sa žalobca vo veci samej dopúšťa chyby, keď uvádza, že zodpovedajúca výška environmentálnej dane za jeho motorové vozidlo je iba 3 779,74 RON, keďže podľa článku 12 ods. 1 druhej vety toho istého MNV sa rozdiel, ktorý sa má vrátiť, vypočítava na základe vzorca uvedeného v tomto nariadení, s použitím prvkov zohľadnených v čase prihlásenia do evidencie v Rumunsku a nie s použitím aktuálnych prvkov.
- 15 V tomto prípade pán Nicula nemá podľa MNV č. 9/2013 viac nárok na vyplatenie dane za znečistenie životného prostredia a súvisiacich úrokov, keďže príslušnú sumu zadržávajú daňové orgány a orgány na ochranu životného prostredia ako environmentálnu daň, a to v dôsledku vyššej hodnoty environmentálnej dane v porovnaní s daňou za znečistenie životného prostredia, ktorú zaplatil pri zápise svojho vozidla do evidencie motorových vozidiel.
- 16 Za týchto podmienok Tribunalul Sibiu rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:
- „Majú sa ustanovenia článku [6 ZEÚ], článkov 17, 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a článku 110 ZFEÚ, ako aj zásada právnej istoty a zásada zákazu *reformatio in peius* zakotvené v práve [Únie] a v judikatúre Súdneho dvora [rozsudky Belbouab, 10/78, EU:C:1978:181, a Belgocodex, C-381/97, EU:C:1998:589] vykladať v tom zmysle, že bránia právnemu predpisu, akým je [MNV č. 9/2013?]"
- 17 Rumunská vláda podľa článku 16 ods. 3 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie požiadala, aby Súdny dvor zasadal vo veľkej komore.

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 18 Rumunská vláda sa domnieva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný. V tejto súvislosti po prvé tvrdí, že ustanovenie vnútroštátneho práva uvedené vnútroštátnym súdom, teda článok 12 MNV č. 9/2013, upravuje správne a mimosúdne konanie vrátenia daní, takže táto právna úprava neukladá súdom, na ktoré boli podané návrhy na vrátenie dane vybranej v rozpore s právom Únie, akou je daň vo veci samej, výkladové obmedzenia. V dôsledku toho sa vnútroštátny súd nesprávne domnieva, že uvedené ustanovenie mu bráni nariadiť vrátenie celej sumy, ktorú pán Nicula zaplatil ako daň za znečistenie životného prostredia.

- 19 Po druhej rumunská vláda tvrdí, že MNV č. 9/2013 sa v každom prípade na spor vo veci samej neuplatňuje, lebo v čase, keď pán Nicula zaplatil daň za znečistenie životného prostredia, ešte nebolo účinné.
- 20 Z týchto dôvodov sa rumunská vláda domnieva, že odpoveď na otázku položenú vnútroštátnym súdom nie je užitočná na rozhodnutie sporu vo veci samej, a preto treba návrh na začatie prejudiciálneho konania zamietnuť ako neprípustný.
- 21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora prislúcha v rámci konania zavedeného článkom 267 ZFEÚ výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vo veci koná a musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitné črty konkrétneho prípadu posúdil potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na účely vyhlásenia svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru. Preto pokiaľ sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri v tejto súvislosti rozsudky Vláda Francúzskeho spoločenstva a valónska vláda C-212/06, EU:C:2008:178, bod 28; Zurita García a Choque Cabrera, C-261/08 a C-348/08, EU:C:2009:648, bod 34, ako aj Filipiak, C-314/08, EU:C:2009:719, bod 40).
- 22 Súdny dvor však zároveň rozhodol, že za výnimočných okolností mu prináleží skúmať podmienky, za akých sa naň vnútroštátny súd obrátil s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok Filipiak, EU:C:2009:719, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 23 V tejto súvislosti treba uviesť, že odmietnuť rozhodovať o prejudiciálnej otázke, ktorú položil vnútroštátny súd, možno len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijaký vzťah k realite alebo k predmetu sporu vo veci samej, ak ide o problém hypotetickej povahy, alebo tiež vtedy, ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové alebo právne podklady nevyhnutné na užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sú mu položené (rozsudok Zurita García a Choque Cabrera, EU:C:2009:648, bod 35).
- 24 V prejednávanej veci Súdny dvor podľa článku 101 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku požiadal vnútroštátny súd, aby uviedol, či sa vzhľadom na povahu konania, ktoré prejednáva, článok 12 MNV č. 9/2013 uplatňuje na spor vo veci samej. Vo svojej odpovedi doručenej do kancelárie Súdneho dvora 13. marca 2014 tento vnútroštátny súd potvrdil, že tento článok je hmotnoprávnym pravidlom, ktoré sa uplatňuje na spor vo veci samej na účely nového preskúmania veci, ktorá mu bola vrátená. Podľa uvedeného súdu pravidlo uvedené v uvedenom článku 12 ods. 1 nie je nejasné a obmedzuje vrátenie daní zaplatených pred zavedením environmentálnej dane len na prípad, že tieto dane sú vyššie ako výška tejto environmentálnej dane podľa MNV č. 9/2013.
- 25 Za týchto okolností treba konštatovať, že odpoveď Súdneho dvora, pokiaľ ide o výklad požadovaný vnútroštátnym súdom, je užitočná na účely rozhodnutia tohto súdu o zlučiteľnosti vnútroštátneho práva vo veci samej s právom Únie, takže argumentáciu rumunskej vlády týkajúcu sa údajnej neprípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania treba zamietnuť a v dôsledku toho treba na túto otázku odpovedať.

O veci samej

- 26 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má právo Únie vykladať v tom zmysle, že bráni vráteniu dane vybratej v rozpore s právom Únie, ako je daň vo veci samej.
- 27 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že právo na vrátenie daní vybratých v členskom štáte v rozpore s právom Únie je následkom a súčasťou práv, ktoré sú priznané subjektom ustanoveniami práva Únie zakazujúcimi takéto dane, ako boli vyložené Súdnym dvorom. Členský štát je teda v zásade povinný dane vybraté v rozpore s právom Únie vrátiť (rozsudky Littlewoods Retail a i., C-591/10, EU:C:2012:478, bod 24, ako aj Irimie, C-565/11, EU:C:2013:250, bod 20).

- 28 Navyše Súdny dvor už rozhodol, že ak členský štát vybral dane v rozpore s pravidlami práva Únie, jednotlivci majú právo na vrátenie nielen neprávom vybratej dane, ale aj súm, ktoré boli tomuto štátu zaplatené alebo ním vybraté v priamej súvislosti s touto daňou (pozri v tomto zmysle rozsudky Littlewoods Retail a i., EU:C:2012:478, bod 25, ako aj Irimie, EU:C:2013:250, bod 21).
- 29 Z toho vyplýva, že zásada, podľa ktorej je členský štát povinný vrátiť sumy dane vybraté v rozpore s právom Únie spolu s úrokmi, vyplýva z uvedeného práva (rozsudky Littlewoods Retail a i., EU:C:2012:478, bod 26, ako aj Irimie, EU:C:2013:250, bod 22).
- 30 V prejednávanej veci treba na úvod uviesť, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu jasne nevyplýva, na základe ktorého znenia MNV bola pánovi Niculovi uložená daň za znečistenie životného prostredia ku dňu zapísania jeho vozidla do evidencie v Rumunsku. Súdny dvor však už rozhodol, že taká daň, akou je daň za znečistenie životného prostredia, ktorá bola zavedená MNV č. 50/2008, v jeho pôvodnom alebo novelizovanom znení, je v rozpore s článkom 110 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky Tatu, EU:C:2011:219, body 58 a 61, ako aj Nisipeanu, C-263/10, EU:C:2011:466, body 27 a 29).
- 31 Súdny dvor totiž konštatoval, že uplatnenie ustanovení MNV č. 50/2008, vo všetkých jeho zneniach, viedlo k tomu, že na dovezené ojazdené vozidlá, ktoré boli staré a značne opotrebované, bola uvalená daň, ktorá mohla dosiahnuť až 30 % ich trhovej hodnoty, zatiaľ čo podobné vozidlá uvedené do predaja na vnútroštátnom trhu s ojazdenými vozidlami, ktoré boli podobným domácim výrobkom v zmysle článku 110 ZFEÚ, vôbec nepodliehali takejto daňovej záťaži. Súdny dvor dospel k záveru, že takéto opatrenie odrádza od uvádzania ojazdených vozidiel kúpených v iných členských štátoch do prevádzky, pričom neodrádza od kúpy rovnako starých a opotrebovaných ojazdených vozidiel na vnútroštátnom trhu (pozri v tomto zmysle rozsudky Tatu, EU:C:2011:219, body 55, 58 a 61, ako aj Nisipeanu, EU:C:2011:466, body 26, 27 a 29).
- 32 Rumunsko po rozsudkoch Tatu (EU:C:2011:219) a Nisipeanu (EU:C:2011:466) prijalo MNV č. 9/2013, ktorým bola zavedená nová daň zaťažujúca motorové vozidlá, teda environmentálna daň. Podľa článku 4 tohto nariadenia povinnosť zaplatiť environmentálnu daň vzniká pri prvom zápise motorového vozidla do evidencie v Rumunsku, pri opätovnom uvedení motorového vozidla do národného vozového parku alebo tiež pri zápise vlastníckeho práva k ojazdenému motorovému vozidlu v prípade, že za dané vozidlo sa nezaplatila žiadna z predchádzajúcich daní za motorové vozidlá, alebo v prípade, že príslušný orgán nariadil vrátenie týchto daní alebo prihlásenie do evidencie bez povinnosti platiť tieto dane.
- 33 Z návrhu vnútroštátneho súdu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj z odpovede vnútroštátneho súdu na žiadosť Súdneho dvora o vysvetlenie vyplýva, že MNV č. 9/2013 vo svojom článku 12 tiež zakotvuje režim náhrady dane zaplatenej najmä na základe MNV č. 50/2008 alebo jeho novelizovaného znenia, čím umožňuje, aby bola jednotlivcom vrátená daň, ktorú predtým zaplatili, pokiaľ výška tejto dane presahuje environmentálnu daň. Tento súd sa domnieva, že podľa uvedeného ustanovenia nemôže pánovi Niculovi vrátiť ani sumu, ktorú zaplatil z titulu dane za znečistenie životného prostredia, ani príslušné úroky.
- 34 Preto treba preskúmať, či tento systém vrátenia prostredníctvom započítania umožňuje jednotlivcom skutočný výkon ich práva na vrátenie neoprávnene vybratej dane, ktoré majú podľa práva Únie.
- 35 V tejto súvislosti z článku 12 ods. 1 MNV č. 9/2013, tak ako ho vykladá vnútroštátny súd, vyplýva, že pokiaľ ide o ojazdené motorové vozidlá dovezené z iného členského štátu, daň za znečistenie životného prostredia vybraná v rozpore s právom Únie je platiteľovi dane vrátená len v rozsahu, v akom presahuje vymáhateľnú environmentálnu daň, vypočítanú na základe skutočností zohľadnených v čase prihlásenia dovezeného vozidla do evidencie v Rumunsku.

- 36 Z toho vyplýva, ako uviedla Európska komisia, že taký systém vrátenia, ako je vo veci samej, vedie v prípade ojazdeného vozidla dovezeného z iného členského štátu k obmedzeniu a prípadne, ako vo veci samej, k úplnému zrušeniu povinnosti vrátiť daň za znečistenie životného prostredia vybranú v rozpore s právom Únie, čo vedie k pokračovaniu diskriminácie, ktorú Súdny dvor konštatoval v rozsudkoch Tatu (EU:C:2011:219) a Nisipeanu (EU:C:2011:466).
- 37 Okrem toho uvedený systém oslobodzuje vnútroštátne orgány od povinnosti zohľadniť úroky, na ktoré má daňovník nárok za obdobie od neoprávneného výberu dane za znečistenie životného prostredia do vrátenia tejto dane, a v dôsledku toho nespĺňa požiadavku uvedenú v bode 29 tohto rozsudku.
- 38 Za týchto podmienok treba konštatovať, že taký systém vrátenia, ako vo veci samej, neumožňuje účinný výkon práva na vrátenie dane vybratej v rozpore s právom Únie, ktoré majú jednotlivci podľa tohto práva.
- 39 Vzhľadom na vyššie uvedené treba dospieť k záveru, že právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takému systému vrátenia dane vybratej v rozpore s právom Únie, akým je systém vo veci samej.

O obmedzení časových účinkov rozsudku Súdneho dvora

- 40 Rumunská vláda požiadala vo svojich písomných pripomienkach Súdny dvor, aby v prípade, že rozhodne, že právo Únie bráni takej dani, akou je environmentálna daň stanovená MNV č. 9/2013, časovo obmedzil účinky svojho rozsudku.
- 41 V tejto súvislosti treba uviesť, že vnútroštátny súd, pokiaľ ide o požadovaný výklad práva Únie, nekladie otázku, či právo Únie bráni takejto environmentálnej dani, ale či právo Únie bráni systému vytvorenému MNV č. 9/2013, ktorý stanovuje vrátenie dane neoprávnene vybranej podľa MNV č. 50/2008.
- 42 Za týchto podmienok stačí uviesť, že tvrdenia uvedené rumunskou vládou na podporu obmedzenia časových účinkov rozsudku Súdneho dvora sa týkajú prípadov, ktoré nie sú rovnaké ako prípad vo veci samej, a v dôsledku toho netreba rozhodnúť o návrhu uvedenej vlády smerujúceho k obmedzeniu časových účinkov tohto rozsudku.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takému systému vrátenia dane vybratej v rozpore s právom Únie, akým je systém vo veci samej.

Podpisy